

ΑΓΙΟΥ ΣΥΜΕΩΝ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

ΕΥΧΗ ΜΥΣΤΙΚΗ ΔΙ ΗΣ ΕΠΙΚΑΛΕΙΤΑΙ

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟ ΑΓΙΟΝ Ο ΑΥΤΟ ΠΡΟΟΡΩΝ

Ελθέ το φώς το αληθινόν, ελθέ η αιώνιος ζωή, ελθέ το αποκεκρυμμένον μυστήριον, ελθέ ο ακατανόμαστος θησαυρός, ελθέ το ανεκφώνητον πράγμα, ελθέ το ακατανόητον πρόσωπο, ελθέ η αίδιος αγαλλίασις, ελθέ το ανέσπερον φώς, ελθέ πάντων των μελλόντων σωθήναι η αληθινή προσδοκία, ελθέ των κειμένων η έγερσις, ελθέ των νεκρών η ανάστασις, ελθέ ο δυνατός, ο πάντα αεί ποιών και μεταποιών και αλλοιών μόνο τω βούλεσθαι!

Ελθέ ο αόρατος και αναφής πάντη και αφηλάφητος, ελθέ ο αεί αμετακίνητος και καθ' ώραν όλος μετακινούμενος και ερχόμενος προς ημάς τους εν τω άδη κειμένους, ο υπεράνω πάντων των ουρανών, ελθέ το περιπόθητον όνομα και θρυλούμενον, λαληθήναι δε παρ' ημών όπερ ής η γνωσθήναι, οποίος ή ποταπός, όλως ημίν ανεπίδεικτον.

Ελθέ η αιώνιος χαρά, ελθέ το στέφος το αμαράντινον, ελθέ η πορφύρα του μεγάλου Θεού και βασιλέως ημών, ελθέ η ζώνη η κρυσταλλοειδής και διάλιθος, ελθέ το υπόδημα το απρόσιτον, ελθέ η βασιλεις αλουργίς και αυτοκρατορική όντως δεξιά! Ελθέ, όν επόθησε και ποθει η ταλαίπωρος μου ψυχή, ελθέ ο μόνος προς μόνον, ότι μόνος ειμί καθάπερ οράς!

Ελθέ ο χωρίσας εκ πάντων και ποιήσας με μόνον επι της γής, ελθέ ο γενόμενος πόθος αυτός εν εμοί και ποθείν σε ποιήσας με, τον απρόσιτον παντελώς! Ελθέ η πνοή μου και η ζωή, ελθέ η παραμυθία της ταπεινής μου ψυχής, ελθέ η χαρά και η δόξα και η διηνεικής μου τροφή!

Ευχαριστώ σοι, ότι έν πνεύμα εγένου μετ' εμού ασυγχύτως, ατρέπτως, αναλλοιώτως ο επί πάντων Θεός, και αυτός μοι τα πάντα εν πάσι γεγένησαι, τροφή ανεκλάλητος και εις άπαν αδάπανος, αενάως υπερεικχεομένη τοίς τής εμής ψυχής χείλεσι και υπερειβλύζουσα εν τή πηγή της καρδιάς μου, ένδυμα απαστράπτον και καταφλέγον τους δαίμονας, κάθαρσις δια αφθάρτων και αγίων δακρύων εκπλυνούσα με, ών ή σή παρουσία, προς ούς παραγίνη, χαρίζεται.

Ευχαριστώ σοι, ότι φώς ανέσπερον μοι γεγένησαι και ήλιος άδυτος που κρυβήναι μη έχων ο πληρών της σής δόξης τα σύμπαντα. Ουδέποτε γαρ απεικρύβης από τινός, αλλα ημείς αεί κρυπτόμεθα από σου, ελθείν προς σε μη βουλόμενοι. Που γαρ και κρυβήση ο μηδαμού έχων τόπον της σής καταπαύσεως; η διά τι, ο μήποτε αποστρεφόμενος των πάντων τινά, μήτε τινά αυτών εντρεπόμενος;

Νύν ούν ενσιήνωσον, Δέσποτα, ἐν εμοί και κατοίησον και μείνον αδιαστάτως, αχωρίστως μέχρι τέλους ἐν εμοί τω δούλω σου, Αγαθέ, ἵνα καγώ ευρεθώ εν τη εξόδω μου και μετά την εξόδον ἐν σοί Αγαθέ και συμβασιλεύσω σοι, τω ἐπί παντῶν Θεώ!

Μείνον , Δέσποτα, και μη εάσης με μόνον, ἵνα ερχόμενοι οι εχθροί μου οι ζητούντες αεί του καταπιείν την ψυχὴν μου και ευρίσκοντές σε μένοντα εν εμοί, φεύζονται και μη ισχύσωσι κατ' εμού, βλέποντές σε, τον ισχυρότερον πάντων, ἐνδοθεν καθήμενον εν τη οικία της ταπεινῆς μου ψυχῆς.

Ναι, Δέσποτα, ως ἐμνήσθης μου, ὅτε ἐν τῷ κόσμῳ ἐτύγχανον και ἀγνοούντος μου αὐτός ἐξελέξω με και ἀπό του κόσμου ἐχώρισας και προ προσώπου της δόξης σου ἐστησας, οὕτω και νύν ἐνδον ἱστάμενον με εἰς αεί και ἀμετακίνητον εν τη ἐν εμοί οικήσει σου διαφύλαξον, ἵνα βλέπων σε διηνεκῶς ο νεκρός ἐγώ ζῶ και ἔχων σε ο πένης αεί πλουτῶ και βασιλεῶν πάντων ἐσομαι πλουσιότερος και ἐσθίων και πίνων σε και καθ' ὥραν ἐπενδυόμενος ἐν ἀνεκλαλήτοις ὧ και ἐσομαι ἐντρυφῶν ἀγαθοῖς, ὅτι σύ ὑπάρχεις πᾶν ἀγαθόν και πᾶσα δόξα και πᾶσα τρυφή και σοί πρέπει ἡ δόξα, τη Αγία και Ὁμοουσίῳ και Ζωοποιῷ τριάδι, τη ἐν Πατρὶ και Υἱῷ και Αγίῳ Πνεύματι σεβόμενη τε και γνωριζόμενη και προσκυνουμένη και λατρευομένη ὑπὸ πάντων πιστῶν , νύν και αεί και εἰς τους αἰῶνας των αἰῶνων . Ἀμήν.